

Den Europæiske Unions Tidende

L 153

Dansk udgave

Retsforskrifter

53. årgang

18. juni 2010

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger ⁽¹⁾** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne** 13

Pris: 3 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2010/30/EU

af 19. maj 2010

om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger ⁽³⁾ er tidligere blevet væsentligt ændret ⁽⁴⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 22.9.2009, s. 90.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets førstebehandlingsholdning af 14.4.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Europa-Parlamentets holdning af 18.5.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

⁽⁴⁾ Se bilag I, del A.

(2) Direktiv 92/75/EØF gælder kun for husholdningsapparater. Udvides direktiv 92/75/EØF's anvendelsesområde til at omfatte energirelaterede produkter, der direkte eller indirekte påvirker energiforbruget i betydelig grad under deres anvendelse, er der, som det fremgår af Kommissionens meddelelse af 16. juli 2008 om handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik, mulighed for at fremkalde et forstærket sammenspil med bestående lovgiver, særlig med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter ⁽⁵⁾. Nærværende direktiv bør ikke berøre anvendelsen af direktiv 2009/125/EF. Sammen med sidstnævnte direktiv og andre EU-instrumenter er nærværende direktiv en del af et bredere lovgrundlag, der som led i en helhedspræget tilgang skal give yderligere energibesparelser og miljømæssige gevinster.

(3) Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 8. og 9. marts 2007 understregede, at det er nødvendigt at forbedre energieffektiviteten i Unionen med henblik på at nå målet om at spare 20 % af Unionens energiforbrug inden 2020, opstillede mål for udvikling af vedvarende energi i hele EU og for reduktion af drivhusgasemissioner samt opfordrede til en grundig og hurtig gennemførelse af de væsentligste områder i Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2006 med titlen »Handlingsplan for energieffektivitet: Udnyttelse af potentialet«. Handlingsplanen satte især fokus på de enormt store muligheder for energibesparelser i produktsektoren.

(4) En forbedring af energirelaterede produkters effektivitet ved hjælp af forbrugernes bevidste valg vil gavne EU's økonomi som helhed.

⁽⁵⁾ EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.

- (5) Forelæggelsen af præcise, relevante og sammenlignelige oplysninger om energirelaterede produkters specifikke energiforbrug skulle kunne påvirke slutbrugernes valg til fordel for produkter, som selv har, eller hvis anvendelse indirekte medfører, et lavere forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer under deres anvendelse, og producenterne vil som følge heraf blive tilskyndet til at tage skridt til at fremstille produkter med et lavere forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer. Indirekte skulle sådanne oplysninger også kunne fremme en effektiv anvendelse af disse produkter og dermed bidrage til opfyldelse af EU's mål om 20 % større energieffektivitet. Foreligger sådanne oplysninger derimod ikke, vil markeds kræfterne alene ikke kunne fremme en rationel udnyttelse af energi og andre væsentlige ressourcer i disse produkter.
- (6) Det bør erindres, at der findes EU-lovgivning og national lovgivning, som giver forbrugerne visse rettigheder med hensyn til erhvervede produkter, herunder erstatning eller ombytning af produktet.
- (7) Kommissionen bør opstille en prioritetsliste over energirelaterede produkter, der kan være omfattet af en delegeret retsakt under dette direktiv. En sådan liste kan indgå i den arbejdsplan, der er omhandlet i direktiv 2009/125/EF.
- (8) Oplysning spiller en afgørende rolle i markeds kræfternes spil, og det er derfor nødvendigt at indføre en ensartet etiket for alle produkter af samme type, at give potentielle købere supplerende standardoplysninger om produkternes energiomkostninger og forbrug af andre væsentlige ressourcer, og at sørge for, at potentielle slutbrugere, der ikke ser produkterne udstillet og derfor ikke har lejlighed til at se etiketten, også får disse oplysninger. For at kunne få den ønskede gennemslagskraft bør etiketten være let genkendelig for slutbrugerne, enkel og kortfattet. Til dette formål bør etikettens nuværende layout bibeholdes som grundlag for oplysninger til slutbrugerne om produkternes energieffektivitet. Energiforbruget og andre oplysninger om produkterne bør måles efter harmoniserede standarder og metoder.
- (9) Som understreget i Kommissionens konsekvensanalyse, der ledsager forslaget til dette direktiv, er energimærkningsordningen blevet anvendt som model i forskellige lande rundt om i verden.
- (10) Medlemsstaterne bør regelmæssigt overvåge, hvordan dette direktiv efterleves, og lade relevante oplysninger indgå i den rapport, som de har pligt til hvert fjerde år at forelægge for Kommissionen i henhold til dette direktiv, og herunder bør de særlig være opmærksomme på leverandørernes og forhandlernes ansvarsområder.
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markeds overvågning i forbindelse med markedsføring af produkter⁽¹⁾ indeholder generelle bestemmelser om markeds overvågning i forbindelse med markedsføring af produkter. Dette direktiv indeholder mere udførlige bestemmelser til opfyldelse af direktivets mål. Disse bestemmelser er forenelige med forordning (EF) nr. 765/2008.
- (12) En rent frivillig ordning ville betyde, at kun nogle produkter bliver mærket eller forsynet med standardiserede produktoplysninger, hvilket ville kunne skabe uklarhed for eller endog vildledning af visse slutbrugere. Den foreliggende ordning bør derfor sikre, at forbruget af energi og andre væsentlige ressourcer oplyses for alle produkter ved mærkning og på et standardiseret produkt-datablad.
- (13) Energirelaterede produkter påvirker under deres anvendelse direkte eller indirekte forbruget af energi i mange forskellige former, hvoraf elektricitet og gas er de vigtigste. Derfor bør dette direktiv omfatte energirelaterede produkter, der under deres anvendelse direkte eller indirekte påvirker forbruget af enhver form for energi.
- (14) Energirelaterede produkter, som under deres anvendelse direkte eller indirekte påvirker forbruget af energi eller i givet fald andre væsentlige ressourcer betydeligt, og som rummer tilstrækkelige muligheder for forbedring af effektiviteten bør omfattes af en delegeret retsakt, når oplysninger tilvejebragt ved mærkning kan tilskynde slutbrugerne til at købe mere effektive produkter.
- (15) For at opfylde Unionens mål med hensyn til klimaændringer og energisikkerhed og i betragtning af, at det samlede energiforbrug til produkter forventes fortsat at stige på lang sigt, kan delegerede retsakter under dette direktiv, hvor det er relevant, også sikre, at produktets samlede energiforbrug fremhæves på etiketten.
- (16) I flere medlemsstater er der regler for offentlige indkøb, som forpligter de kontraherende myndigheder til at købe energieffektive produkter. Flere medlemsstater har også indført incitamenter for energieffektive produkter. Kriterierne for, hvornår produkter kan komme i betragtning til offentlige indkøb eller incitamenter, kan være meget forskellige fra medlemsstat til medlemsstat. Henvielse til præstationsklasser som niveauer for bestemte produkter, der fastsættes i de delegerede retsakter til dette direktiv, kan være et middel til at reducere den opsplnitning af markederne, som forskellige kriterier for offentlige indkøb og incitamenter medfører, og fremme udbredelsen af effektive produkter.

(¹) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

- (17) Eventuelle incitamenter fra medlemsstaterne til fremme af effektive produkter kan udgøre statsstøtte. Dette direktiv foregriber ikke resultatet af en eventuelt kommende statsstøttesag om sådanne incitamenter efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og bør ikke dække skatte- og afgiftsspørgsmål. Det står medlemsstaterne frit for at beslutte, af hvilken art sådanne incitamenter skal være.
- (18) Fremme af energieffektive produkter ved mærkning, offentlige indkøb og incitamenter bør ikke gå ud over sådanne produkters samlede miljøpræstationer og funktionsmåde.
- (19) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med TEUF artikel 290 for så vidt angår mærkning og standardiserede produktoplysninger om energirelaterede produkters forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer under deres anvendelse. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.
- (20) Kommissionen bør regelmæssigt forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en sammenfatning, der dækker EU og hver enkelt medlemsstat, af de rapporter om indsatsen for håndhævelse og graden af regelefterlevelse, som medlemsstaterne forelægger i henhold til dette direktiv.
- (21) Det bør være Kommissionens opgave at tilpasse de på etiketten oplyste klassifikationer for at sikre forudsigelighed for virksomhederne og forståelighed for forbrugerne.
- (22) I varierende omfang afhængigt af det pågældende produkt kan den teknologiske udvikling og mulighederne for yderligere betydelige energibesparelser nødvendiggøre en yderligere produktdifferentiering og begrunde en revision af klassificeringen. En sådan revision bør navnlig give mulighed for reskalering. Denne revision bør foretages så hurtigt som muligt for produkter, som er særligt innovative og derfor kan bidrage betydeligt til energieffektiviteten.
- (23) Når Kommissionen vurderer fremskridtene og aflægger rapport om gennemførelsen af handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik i 2012, vil den navnlig analysere, om der er behov for en yderligere indsats til forbedring af produkters energi- og miljøpræstationer, herunder bl.a. eventuel information til forbrugerne om produkters CO₂-fodaftryk eller indvirkning på miljøet i løbet af deres livscyklus.
- (24) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 92/75/EØF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af direktiv 92/75/EØF.
- (25) Når medlemsstaterne gennemfører bestemmelserne i dette direktiv, bør de bestræbe sig på at afstå fra at vedtage foranstaltninger, som kunne pålægge de berørte markedsdeltagere, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), unødvendigt bureaukratiske og tunge forpligtelser.
- (26) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn frister for gennemførelsen i national ret og anvendelsen af direktiv 92/75/EØF.
- (27) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og i Unionens interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter rammevilkår for harmonisering af nationale foranstaltninger vedrørende information til slutbrugere, navnlig i form af mærkning og standardiserede produktoplysninger om energirelaterede produkters forbrug af energi og hvor det er relevant andre væsentlige ressourcer under deres anvendelse og om andre i denne forbindelse relevante forhold, således at slutbrugerne får mulighed for at vælge mere effektive produkter.

2. Direktivet finder anvendelse på energirelaterede produkter, som under deres anvendelse direkte eller indirekte påvirker forbruget af energi og, hvor det er relevant, andre væsentlige ressourcer i betydelig grad.

3. Dette direktiv gælder ikke for:

a) brugte produkter

b) transportmidler for personer eller for varer

c) den dataplade eller lignende, som af sikkerhedsgrunde er anbragt på produkterne.

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »energirelateret produkt« eller »produkt«: ethvert produkt, der indvirker på energiforbruget under dets anvendelse, og som bringes i omsætning eller tages i brug i Unionen, herunder dele, der er beregnet til at indgå i energirelaterede produkter, der er omfattet af dette direktiv, når de bringes i omsætning eller tages i brug som enkeltdele for slutbrugere, og når deres miljøpræstationer kan vurderes selvstændigt
- b) »datablad«: et standardiseret skema med oplysninger om et produkt
- c) »andre væsentlige ressourcer«: vand, kemikalier eller andet, som forbruges af et produkt ved normal brug
- d) »supplerende oplysninger«: andre oplysninger om et produkts præstationsevne og andre egenskaber, som er af betydning for eller kan bidrage til vurderingen af dets forbrug af energi eller andre væsentlige ressourcer på grundlag af målelige data
- e) »direkte påvirkning«: påvirkning fra produkter, der reelt forbruger energi under anvendelsen
- f) »indirekte påvirkning«: påvirkning fra produkter, der ikke forbruger energi, men bidrager til energibesparelser under anvendelsen
- g) »forhandler«: en detailhandler eller anden person, som sælger, udlejer, sælger på afbetaling eller udstiller produkter, der er bestemt til slutbrugeren
- h) »leverandør«: producenten eller dennes godkendte repræsentant i Unionen eller importøren, der bringer produktet i omsætning eller tager det i brug på EU-markedet. Hvis sådanne ikke findes, anses enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter omhandlet i dette direktiv i omsætning eller tager dem i brug, for at være leverandør
- i) »bringe i omsætning«: den første gang et produkt gøres tilgængeligt på EU-markedet med henblik på distribution eller anvendelse i Unionen enten mod betaling eller gratis og uanset salgsmetode
- j) »ibrugtagning«: den første anvendelse i Unionen af et produkt i overensstemmelse med dets formål
- k) »uautoriseret anvendelse af en etiket«: anvendelse af en etiket af andre end medlemsstaternes myndigheder eller EU-insti-

tutioner på en måde, der ikke er hjemmel for i dette direktiv eller i en delegeret retsakt.

Artikel 3

Medlemsstaternes ansvarsområder

1. Medlemsstaterne sikrer:

- a) at alle leverandører og forhandlere på deres område opfylder deres forpligtelser som fastsat i artikel 5 og 6
- b) at det forbydes, at andre etiketter, mærker, symboler eller inskriptioner, som ikke er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv og i de relevante delegerede retsakter, anbringes på produkter, der er omfattet af dette direktiv, hvis det er sandsynligt, at denne anbringelse vil kunne virke vildledende eller misvisende for slutbrugere med hensyn til forbruget af energi eller, hvor det er relevant, andre væsentlige ressourcer under anvendelse af produkterne
- c) at der samtidig med indførelsen af ordningen med etiketter og datablade vedrørende energiforbrug eller -besparelse gennemføres reklame- og oplysningskampagner, der skal fremme energieffektiviteten og tilskynde slutbrugere til en mere ansvarlig udnyttelse af energien
- d) at der træffes passende foranstaltninger for at tilskynde de relevante nationale eller regionale myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af dette direktiv, til at samarbejde og give hinanden og Kommissionen oplysninger for at medvirke til at håndhæve direktivet. Det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger skal udføres under udnyttelse af alle de elektroniske kommunikationsmidlers fordele, skal være omkostningseffektivt og kan modtage støtte fra relevante EU-programmer. Samarbejdet varetages på en sådan måde, at der, hvor det er nødvendigt, er den nødvendige garanti for behandlingens sikkerhed og fortrolighed og for beskyttelsen af følsomme oplysninger, der overdrages under denne procedure. Kommissionen træffer passende foranstaltninger for at tilskynde og bidrage til det i dette punkt omhandlede samarbejde mellem medlemsstaterne.

2. Når en medlemsstat konstaterer, at et produkt ikke opfylder alle relevante krav til etiketten og databladet som omhandlet i dette direktiv og dets delegerede retsakter, pålægges leverandøren at bringe produktet i overensstemmelse med disse krav på effektive og forholdsmæssige vilkår fastsat af medlemsstaten.

Er der tilstrækkeligt belæg for, at et produkt muligvis ikke opfylder kravene, træffer den berørte medlemsstat de nødvendige forebyggende foranstaltninger og foranstaltninger, der skal sikre overensstemmelse inden for en bestemt tidsramme under hensyntagen til den skade, der er forårsaget.

Ved fortsat manglende overensstemmelse, træffer den berørte medlemsstat afgørelse om at begrænse eller forbyde, at det pågældende produkt bringes i omsætning og/eller ibrugtagning af det pågældende produkt, eller om, at det skal trækkes tilbage fra markedet. Kommissionen og de andre medlemsstater underrettes omgående i tilfælde, hvor produktet trækkes tilbage fra markedet, eller hvor der udstedes forbud mod at bringe produktet i omsætning.

3. Hvert fjerde år forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport, hvori der nærmere redegøres for deres indsats for at håndhæve direktivet og for, hvor godt det efterleves på deres område.

Kommissionen kan fastsætte nærmere regler om det fælles indhold af sådanne rapporter i form af retningslinjer.

4. Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en sammenfatning af disse rapporter til orientering.

Artikel 4

Oplysningskrav

Medlemsstaterne sørger for:

- a) at oplysninger om forbrug af el-energi, andre former for energi og, hvor det er relevant, andre væsentlige ressourcer under anvendelsen samt supplerende oplysninger meddeles slutbrugerne i overensstemmelse med de delegerede retsakter i medfør af dette direktiv ved hjælp af et datablad og en etiket om produkter, der udstilles eller udbydes til salg, leje eller afbetalingssalg til slutbrugeren, hvad enten det foregår direkte eller indirekte ved fjernsalg under enhver form, herunder via internettet
- b) at de i litra a) omhandlede oplysninger også tilvejebringes for indbyggede eller installerede produkter, men kun når det kræves i den relevante delegerede retsakt
- c) at enhver reklame, som vedrører en bestemt model af energirelaterede produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt i medfør af dette direktiv, indeholder en henvisning til produktets energieffektivitetsklasse, hvis der gives energirelaterede eller prismæssige oplysninger
- d) at al teknisk salgsmateriale vedrørende energirelaterede produkter, som beskriver et produkts specifikke tekniske parametre, såsom tekniske vejledninger og brochurer fra producenterne, enten i trykt udgave eller online, giver slutbrugerne de nødvendige oplysninger om energiforbrug eller indeholder en henvisning til produktets energieffektivitetsklasse.

Artikel 5

Leverandørernes ansvarsområder

Medlemsstaterne sørger for:

- a) at leverandører, der bringer produkter, som er omfattet af en delegeret retsakt, i omsætning eller leverer dem til brug, forsyner dem med en etiket og et datablad i overensstemmelse med dette direktiv og den delegerede retsakt
- b) at leverandørerne udarbejder teknisk dokumentationsmateriale, der gør det muligt at bedømme nøjagtigheden af etikettens og databladets oplysninger. Det tekniske dokumentationsmateriale skal indeholde:
 - i) en generel beskrivelse af produktet
 - ii) resultatet af konstruktionsberegninger, hvor det er relevant
 - iii) afprøvningsrapporter, hvis sådanne foreligger, herunder også fra relevante bemyndigede organisationer som defineret i andre EU-bestemmelser
 - iv) henvisninger, når der benyttes værdier for lignende modeller, til disse modeller, således at de kan identificeres.

Leverandørerne kan med henblik herpå anvende materiale, der allerede er udarbejdet i overensstemmelse med krav i andre relevante EU-bestemmelser.

- c) at leverandørerne stiller det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed for inspektionsformål i fem år efter, at det sidste af de relevante produkter blev fremstillet.

Leverandørerne stiller på anmodning en elektronisk version af det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed for medlemsstaternes markedstilsynsmyndigheder og for Kommissionen inden 10 arbejdsdage efter modtagelse af en anmodning fra en medlemsstats kompetente myndighed eller fra Kommissionen.

- d) at leverandørerne leverer forhandlerne de nødvendige etiketter til mærkning og produktoplysning gratis.

Leverandørerne leverer, uden at deres frihed til at vælge system for levering af etiketter derved indskrænkes, etiketterne omgående på bestilling fra forhandlerne.

- e) at leverandørerne foruden etiketterne leverer et datablad
- f) at leverandørerne gengiver et produkt-datablad i alle produkt-brochurer. Følger der ikke produktbrochurer med fra leverandøren, skal leverandøren levere databladene sammen med anden dokumentation, der leveres sammen med produktet
- g) at ansvaret for, at oplysningerne på etiketterne og databladene er korrekte, påhviler leverandørerne
- h) at leverandørerne anses for at have givet deres samtykke til offentliggørelse af oplysningerne på etiketten eller databladet.

Artikel 6

Forhandlernes ansvarsområder

Medlemsstaterne sikrer:

- a) at forhandlerne placerer etiketterne korrekt, synligt og læseligt, og sørger for, at databladet indgår i produktbrochuren eller andet materiale, der følger produktet, når det sælges til slutbrugere
- b) at forhandlerne forsyner alle udstillede produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt, med en korrekt etiket på det relevante sprog, anbragt på det iøjnefaldende sted, som fastsættes i den for produktet gældende delegerede retsakt.

Artikel 7

Fjernsalg og andre former for salg

Udbydes produkter til salg, leje eller salg på afbetaling, ved postordre, gennem katalog, via internettet, telefonsalg eller på enhver anden måde, der indebærer, at den potentielle slutbruger må formodes ikke at få lejlighed til at se produktet udstillet, skal de delegerede retsakter indeholde en bestemmelse om, at potentielle slutbrugere, inden de køber et produkt, skal gøres bekendt med de oplysninger, der er angivet på produktets etiket og i databladet. De delegerede retsakter angiver, om nødvendigt, hvordan etiketten eller databladet eller de oplysninger, der findes på etiketten eller databladet, skal vises eller gives til den potentielle slutbruger.

Artikel 8

Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke forbyde, fastsætte restriktioner for eller lægge hindringer i vejen for, at produkter, der er omfattet af og opfylder bestemmelserne i dette direktiv og den gældende delegerede retsakt, bringes i omsætning eller leveres til brug på deres område.
2. Medmindre de har belæg for det modsatte, skal medlemsstaterne anse etiketter og datablade som værende i overensstem-

melse med dette direktivs og de delegerede retsakters bestemmelser. Medlemsstaterne forlanger, at leverandørerne fremlægger dokumentation som omhandlet i artikel 5, for, at oplysningerne på etiketterne og databladene er korrekte, hvis de har grund til at formode, at sådanne oplysninger er ukorrekte.

Artikel 9

Offentlige indkøb og incitamenter

1. Hvis et produkt er omfattet af en delegeret retsakt, bestræber de ordregivende myndigheder, der, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽¹⁾, indgår offentlige kontrakter om indkøb, levering af tjenesteydelser eller udførelse af bygge- og anlægsprojekter, som ikke er udelukket fra direktivets anvendelsesområde i henhold til dets artikel 12-18, sig på kun at indkøbe produkter, der opfylder kriterierne for det højeste præstationsniveau, og som hører til den højeste energieffektivitetsklasse. Medlemsstaterne kan også kræve, at de ordregivende myndigheder kun indkøber produkter, der opfylder disse kriterier. Medlemsstaterne kan gøre anvendelsen af disse kriterier betinget af omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, teknisk formålstjenlighed og tilstrækkelig konkurrence.

2. Stk. 1 gælder for kontrakter med en værdi, som er lig med eller højere end de tærskler, der er fastsat i artikel 7 i direktiv 2004/18/EF.

3. Når medlemsstaterne yder incitamenter vedrørende et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt, tilsigter de det højeste præstationsniveau, herunder den højeste energieffektivitetsklasse jf. den gældende delegerede retsakt. Beskatning og finanspolitiske foranstaltninger udgør ikke incitamenter i henhold til dette direktiv.

4. Når medlemsstaterne yder incitamenter vedrørende produkter, både til slutbrugere, som bruger meget effektive produkter, og til industrivirksomheder, som markedsfører og fremstiller sådanne produkter, udtrykker de mindstekravene som præstationsklasser som defineret i den for det pågældende produkt gældende delegerede retsakt, undtagen når de fastsætter en højere ydeevne end tærsklen for den højeste energieffektivitetsklasse i den delegerede retsakt. Medlemsstaterne har ret til at fastsætte en højere ydeevne end tærsklen for den højeste energieffektivitetsklasse i den delegerede retsakt.

Artikel 10

Delegerede retsakter

1. Kommissionen fastsætter nærmere bestemmelser om etiketten og databladet ved delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11, 12 og 13, for hver type produkt i overensstemmelse med nærværende artikel.

⁽¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

Når et produkt opfylder de kriterier, der er anført i stk. 2, skal der vedtages en delegeret retsakt for det i overensstemmelse med stk. 4.

Delegerede retsakter skal indeholde bestemmelser om etikettens og databladets oplysninger om forbruget af energi og andre væsentlige ressourcer under anvendelsen, som sætter slutbrugerne i stand til at træffe mere velinformerede købsafgørelser, og som sætter markedstilsynsmyndighederne i stand til at kontrollere, om produkterne lever op til de anførte oplysninger.

Når en delegeret retsakt indeholder bestemmelser om både energieffektivitet og forbrug af væsentlige ressourcer for et produkt, skal etikettens udformning og indhold fremhæve produktets energieffektivitet.

2. De i stk. 1 omhandlede kriterier er:

- a) Produkterne skal ifølge de nyeste foreliggende tal og under hensyntagen til, hvor store mængder de omsættes i på EU-markedet, rumme betydelige muligheder for at spare energi og i givet fald andre væsentlige ressourcer.
- b) Der skal være stor spredning i de relevante præstationsniveauer for de produkter, der kan fås på markedet med de relevante funktionelle egenskaber.
- c) Kommissionen skal tage hensyn til relevant EU-lovgivning og selvregulering som f.eks. frivillige aftaler, der forventes at opfylde de politiske mål hurtigere eller til lavere omkostninger end obligatoriske krav.

3. Når Kommissionen udarbejder et udkast til delegeret retsakt, skal den:

- a) tage hensyn til de miljøparametre, der er anført i bilag I, del 1, til direktiv 2009/125/EF og udpeget som væsentlige i den relevante gennemførelsesforanstaltning til direktiv 2009/125/EF, og som er relevante for slutbrugeren under anvendelsen
- b) vurdere retsaktens virkninger for miljøet, slutbrugerne og producenterne, herunder små og mellemstore virksomheder med hensyn til konkurrenceevne, også på markeder uden for Unionen, innovation, markedsadgang samt omkostninger og udbytte
- c) foretage en passende interessenthøring
- d) fastsætte en eller flere gennemførelsesdatoer, eventuel faseadling eller overgangsforanstaltninger eller -perioder, navnlig under hensyntagen til eventuelle virkninger for SMV'er eller for særlige produktgrupper, der primært fremstilles af SMV'er.

4. De delegerede retsakter skal særlig angive følgende:

- a) den nøjagtige definition af den type produkt, der er omfattet deraf
- b) de målestandarder og målemetoder, der skal anvendes med henblik på at fremskaffe de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger
- c) hvilke enkeltheder det tekniske dokumentationsmateriale, der kræves i henhold til artikel 5 skal indeholde
- d) udformning og indhold af den i artikel 4 nævnte etiket, som så vidt muligt skal have en ensartet udformning for alle produktgrupper og i alle tilfælde være klart synlig og læselig. Etikettens format er fortsat baseret på klassificeringen med bogstaver fra A til G; klassificeringens trin svarer til betydelige energi- og omkostningsbesparelser set fra slutbrugers synspunkt.

Der kan tilføjes tre supplerende klasser til klassificeringen, hvis det teknologiske fremskridt gør det nødvendigt. Disse supplerende klasser angives med A+, A++ og A+++ for den mest effektive klasse. I princippet er det samlede antal klasser begrænset til syv, medmindre flere klasser fortsat er i brug.

Farveskalaen består af højst syv forskellige farver, fra mørkegrøn til rød. Farvekoden for den højeste klasse alene er altid mørkegrøn. Hvis der er flere end syv klasser, er den røde farve den eneste, der kan gentages.

Klassificeringen revideres navnlig, når en betydelig andel af produkterne på det indre marked opnår de to højeste energieffektivitetsklasser, og når der kan opnås supplerende besparelser ved at skelne yderligere mellem produkterne.

De detaljerede kriterier for en eventuel omklassificering af produkterne fastlægges i givet fald i det enkelte tilfælde i den relevante delegerede retsakt.

- e) hvor på det udstillede produkt etiketten skal anbringes, og hvordan etiketten og/eller oplysningerne skal forelægges ved salgstilbud som omhandlet i artikel 7. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan de delegerede retsakter foreskrive, at etiketten skal fastgøres på produktet eller trykkes på emballagen, eller fastsætte nærmere krav til, hvordan mærkningen skal gengives ved trykning af kataloger, fjernslag og internetsalg
- f) indholdet og, hvor det er hensigtsmæssigt, formatet af samt andre enkeltheder vedrørende det datablad eller de yderligere oplysninger, der er omhandlet i artikel 4 og artikel 5, litra c); oplysningerne på etiketten skal også fremgå af databladet

- g) etikettens specifikke indhold i forbindelse med reklame, herunder i relevant omfang energiklasse og andre relevante præstationsniveauer for det pågældende produkt, i en læselig og synlig form
- h) hvor det er hensigtsmæssigt, hvor længe den eller de på etiketten oplyste klassificeringer, jf. litra d), er gyldige
- i) præcisionsgraden af deklARATIONERNE på etiket og datablad
- j) hvornår den delegerede retsakt skal evalueres og eventuelt revideres under hensyntagen til, hvor hurtigt den teknologiske udvikling går.

Artikel 11

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 10, i en periode på fem år fra den 19. juni 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af tilsvarende varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 12.
2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af betingelserne i artikel 12 og 13.

Artikel 12

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 10 omhandlede delegation af beføjelser kan tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der eventuelt vil blive tilbagekaldt, samt den mulige begrundelse herfor.
3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod den delegerede retsakt inden for en frist på to måneder fra meddelelsen.

Fristen forlænges med to måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelser.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

Artikel 14

Evaluerings

Kommissionen vurderer senest den 31. december 2014 effektiviteten af dette direktiv og dets delegerede retsakter og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.

Ved samme lejlighed vurderer Kommissionen også:

- a) bidraget fra artikel 4, litra c), til dette direktivs mål
- b) effektiviteten af artikel 9, stk. 1
- c) behovet for at ændre artikel 10, stk. 4, litra d), på baggrund af den tekniske udvikling og forbrugernes forståelse af etikettens udformning.

Artikel 15

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv og dets delegerede retsakter, herunder uberettiget anvendelse af etiketten, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver den 20. juni 2011 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående Kommissionen senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

*Artikel 16***Gennemførelse i national ret**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 20. juni 2011. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den 20. juli 2011.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til direktiv 92/75/EØF gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 17***Ophævelse**

Direktiv 92/75/EØF, som ændret ved den i bilag I, del A, nævnte forordning, ophæves med virkning fra den 21. juli 2011, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser

med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktivet.

Henvisninger til direktiv 92/75/EØF gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

*Artikel 18***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5, litra d), g) og h) anvendes fra 31. juli 2011.

*Artikel 19***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 19. maj 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

D. LÓPEZ GARRIDO

Formand

BILAG I

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer

(jf. artikel 17)

Rådets direktiv 92/75/EØF
(EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16)

Forordning (EF) nr. 1882/2003
(EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1)

Kun punkt 32 i bilag III

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 16)

Direktiv	Frist for gennemførelse
92/75/EØF	1. januar 1994

BILAG II

Sammenligningstabel

Direktiv 92/75/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1, indledning, første punktum	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 1, indledning, andet punktum	Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 1, første til syvende led	—
Artikel 1, stk. 2	—
—	Artikel 1, stk. 3, litra a) og b)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 3, litra c)
—	Artikel 2, litra a) og b)
Artikel 1, stk. 4, første og andet led	Artikel 2, litra g) og h)
Artikel 1, stk. 4, tredje led	—
Artikel 1, stk. 4, fjerde led	Artikel 2, litra c)
Artikel 1, stk. 4, femte led	Artikel 2, litra d)
—	Artikel 2, litra e), f), i), j) og k)
Artikel 1, stk. 5	—
Artikel 2, stk. 1	Artikel 4, litra a)
—	Artikel 4, litra b), c) og d)
Artikel 2, stk. 2	—
Artikel 2, stk. 3	Artikel 5, litra b)
Artikel 2, stk. 4	Artikel 5, litra b) og c)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 5, litra a)
Artikel 3, stk. 2	Artikel 5, litra e) og f)
Artikel 3, stk. 3	Artikel 5, litra g)
Artikel 3, stk. 4	Artikel 5, litra h)
—	Artikel 6, litra a)
Artikel 4, litra a)	Artikel 6, litra b)
Artikel 4, litra b)	Artikel 5, litra d)
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 6	—
Artikel 7, litra a)	Artikel 3, stk. 1, litra a)
Artikel 7, litra b)	Artikel 3, stk. 1, litra b)
Artikel 7, litra c)	Artikel 3, stk. 1, litra c)
—	Artikel 3, stk. 1, litra d)
—	Artikel 3, stk. 2, 3 og 4
Artikel 8, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 8, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 9	—

Direktiv 92/75/EØF	Nærværende direktiv
—	Artikel 9
Artikel 10	—
—	Artikel 10, stk. 1, 2 og 3
Artikel 11	—
Artikel 12, litra a)	Artikel 10, stk. 4, litra a)
Artikel 12, litra b)	Artikel 10, stk. 4, litra b)
Artikel 12, litra c)	Artikel 10, stk. 4, litra c)
Artikel 12, litra d)	Artikel 10, stk. 4, litra d)
Artikel 12, litra e)	Artikel 10, stk. 4, litra e)
Artikel 12, litra f)	Artikel 10, stk. 4, litra f)
Artikel 12, litra g)	—
—	Artikel 10, stk. 4, litra g), h), i) og j)
—	Artikel 11, 12, 13, 14 og 15
Artikel 13	Artikel 17
Artikel 14	Artikel 16
—	Artikel 18
Artikel 15	Artikel 19
—	Bilag I
—	Bilag II

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2010/31/EU

af 19. maj 2010

om bygningers energimæssige ydeevne

(omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne ⁽⁴⁾ er blevet ændret ⁽⁵⁾. Da der nu skal foretages flere substantielle ændringer, bør det af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) En effektiv, forsigtig, rationel og bæredygtig udnyttelse af energi omfatter bl.a. olieprodukter, naturgas og faste brændstoffer, som er vigtige energikilder men også de vigtigste kilder til CO₂-udledning.
- (3) Bygninger står for 40 % af det samlede energiforbrug i Unionen. Sektoren er i vækst, hvilket nødvendigvis vil øge dens energiforbrug. Reduktion af energiforbruget og anvendelse af energi fra vedvarende energikilder i bygningssektoren er derfor vigtige foranstaltninger, der er nødvendige for at reducere Unionens energiahængighed og udledningen af drivhusgasser. Sammen med

øget anvendelse af energi fra vedvarende energikilder vil foranstaltningerne med sigte på at reducere Unionens energiforbrug gøre det muligt for Unionen at efterleve Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), og at respektere sin langsigtede målsætning om at holde den globale temperaturstigning under 2 °C og sit tilsagn om inden 2020 at reducere de samlede udledninger af drivhusgasser med mindst 20 % i forhold til 1990 og med 30 %, hvis der indgås en international aftale. Reduktion af energiforbruget og en forøget anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder spiller desuden en vigtig rolle for at fremme energiforsynings sikkerheden, fremme den teknologiske udvikling og øge mulighederne for beskæftigelse og regionaludvikling, navnlig i landområder.

- (4) Styring af energiefteerspørgslen er et vigtigt redskab, hvormed Unionen kan påvirke det globale energimarked og dermed forsynings sikkerheden på længere sigt.

- (5) I marts 2007 understregede Det Europæiske Råd nødvendigheden af at øge energieffektiviteten i Unionen for at nå målsætningen om at reducere Unionens energiforbrug med 20 % senest i 2020 og opfordrede til en grundig og hurtig gennemførelse af prioriteterne i Kommissionens meddelelse med titlen »Handlingsplan for energieffektivitet: udnyttelse af potentialet«. I denne handlingsplan pegede Kommissionen på, at der var store omkostnings-effektive energibesparelser at hente i bygningssektoren. Europa-Parlamentets har i en beslutning af 31. januar 2008 opfordret til, at bestemmelserne i direktiv 2002/91/EF styrkes, og har adskillige gange, senest i sin beslutning af 3. februar 2009 om den anden strategiske energiredegørelse, opfordret til, at energieffektivitetsmålet på 20 % i 2020 gøres bindende. Desuden opstilles der i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 ⁽⁶⁾ bindende nationale mål for CO₂-reduktionen, for hvilke energieffektivitet i bygningssektoren spiller en afgørende rolle, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ⁽⁷⁾ omhandler fremme af energieffektiviteten inden for rammerne af et bindende mål om, at vedvarende energi i 2020 skal stå for 20 % af Unionens samlede energiforbrug.

⁽¹⁾ EUT C 277 af 17.11.2009, s. 75.

⁽²⁾ EUT C 200 af 25.8.2009, s. 41.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets førstebehandlingsholdning af 14.4.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Europa-Parlamentets holdning af 18.5.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

⁽⁵⁾ Jf. bilag IV, del A.

⁽⁶⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136.

⁽⁷⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

- (6) Det Europæiske Råd bekræftede i marts 2007 Unionens tilsagn om at udvikle energi fra vedvarende energikilder i hele Unionen ved at fastsætte et obligatorisk mål på 20 % energi fra vedvarende energikilder senest i 2020. Direktiv 2009/28/EF fastlægger en fælles ramme for fremme af energi fra vedvarende energikilder.
- (7) Der er brug for mere konkrete foranstaltninger med det formål at gennemføre de store urealiserede energisparemuligheder i bygninger og mindske de store forskelle mellem medlemsstaternes resultater på dette område.
- (8) Foranstaltninger til yderligere forbedring af bygningers energimæssige ydeevne bør tage hensyn til klima og lokale forhold samt indeklima og omkostningseffektivitet. Disse foranstaltninger bør ikke påvirke andre krav til bygninger såsom tilgængelighed, sikkerhed og bygningens tilsigtede anvendelse.
- (9) Bygningers energimæssige ydeevne bør beregnes ved hjælp af en metode, som kan differentieres på nationalt og regionalt plan. Dette omfatter foruden bygningens termiske egenskaber andre forhold, der spiller en stigende rolle, for eksempel opvarmnings- og klimaanlæg, anvendelse af energi fra vedvarende energikilder, bygningsdele, der udnytter passiv opvarmning og køling, skyggeforhold, indendørs luftkvalitet, tilstrækkeligt dagslysindfald og bygningens udformning. Metoden for beregning af en bygningens energimæssige ydeevne bør tage hensyn til ydeevnen gennem et helt år, og ikke kun baseres på opvarmnings sæsonen. Nævnte metode bør tage hensyn til eksisterende europæiske standarder.
- (10) Medlemsstaterne har eneansvaret for at opstille mindstekrav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne. Disse krav bør sigte mod den omkostningsoptimale balance mellem investeringer og sparede energiomkostninger i hele bygningens levetid, uden at dette berører medlemsstaternes ret til at opstille mindstekrav, der er mere energieffektive end omkostningsoptimale energieffektivitetsniveauer. Der bør være mulighed for, at medlemsstaterne regelmæssigt kan revidere deres mindstekrav til bygningers energimæssige ydeevne i lyset af den tekniske udvikling.
- (11) Målsætningen om omkostningseffektive eller omkostningsoptimale energieffektivitetsniveauer kan under visse omstændigheder, f.eks. i lyset af klimatiske forskelle, berettige medlemsstaterne til at stille omkostningseffektive eller omkostningsoptimale krav til bygningsdele, der i praksis ville begrænse installationen af byggeprodukter, der overholder standarderne i EU-lovgivningen, forudsat at disse krav ikke udgør en uberettiget markedshindring.
- (12) Når medlemsstaterne opstiller krav til den energimæssige ydeevne for tekniske bygningsinstallationer, bør de, når det er muligt og relevant, anvende harmoniserede instrumenter, især testnings- og beregningsmetoder og energieffektivitetsklasser, der er udviklet som led i gennemførelsesbestemmelserne til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger ⁽²⁾, med henblik på at sikre sammenhæng med beslægtede initiativer og i størst muligt omfang minimere en potentiel fragmentering af markedet.
- (13) Dette direktiv berører ikke artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Begrebet incitament, som det benyttes i dette direktiv, bør derfor ikke fortolkes som udgørende statsstøtte.
- (14) Kommissionen bør fastlægge rammerne for en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne. Medlemsstaterne bør benytte denne ramme til at sammenligne resultaterne med de mindstekrav til energimæssig ydeevne, som de har vedtaget. Hvis der er betydelige afvigelser, dvs. over 15 %, mellem de beregnede omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne og de gældende mindstekrav til energimæssig ydeevne, bør medlemsstaterne retfærdiggøre forskellen eller planlægge passende foranstaltninger til at nedbringe afvigelsen. Den anslåede økonomiske livscyklus for en bygning eller en bygningsdel bør bestemmes af medlemsstaterne under hensyntagen til eksisterende praksis og erfaringer med at definere en typisk økonomisk livscyklus. Resultaterne af denne sammenligning og de data, der er anvendt til at nå frem til disse resultater, bør jævnlige indberettes til Kommissionen. Disse indberetninger bør sætte Kommissionen i stand til at vurdere og aflægge rapport om medlemsstaternes fremskridt hen imod opnåelse af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne.

⁽¹⁾ EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.

⁽²⁾ Se side 1 denne EUT.

- (15) Bygninger påvirker energiforbruget i lang tid fremover. På baggrund af den lange renoveringscyklus for eksisterende bygninger bør nye bygninger, og eksisterende bygninger, der undergår en større renovering, derfor opfylde mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er tilpasset stedets klima. Da mulighederne i alternative energiforsynings-systemer ikke generelt udnyttes fuldt ud, bør alternative systemer i nye bygninger overvejes uanset bygningernes størrelse efter princippet om først at sikre, at energibehovet til opvarmning og køling er nedbragt til et omkostningsoptimalt niveau.
- (16) Større renoveringer af eksisterende bygninger giver uanset bygningernes størrelse anledning til at foretage omkostningseffektive indgreb for at forbedre bygningernes energimæssige ydeevne. Af hensyn til omkostningseffektiviteten bør mindstekravene til energimæssig ydeevne kunne begrænses til kun at gælde de af de renoverede dele, der er mest relevante for bygningens energimæssige ydeevne. Medlemsstaterne bør kunne vælge at definere »større renoveringsarbejder« enten som en procentdel af bygningens klimaskærm eller i forhold til bygningens værdi. Hvis en medlemsstat beslutter at definere større renoveringsarbejder i forhold til bygningens værdi, vil værdier som forsikringsværdien eller den nuværende værdi baseret på genopførelsesomkostningerne, eksklusive værdien af den grund, bygningen står på, kunne anvendes.
- (17) Der er brug for foranstaltninger for at øge antallet af bygninger, der ikke kun opfylder de nuværende mindstekrav til energimæssig ydeevne, men også er mere energieffektive og derved reducerer både energiforbruget og CO₂-udledningen. Med henblik herpå bør medlemsstaterne udarbejde nationale planer for at øge antallet af næsten energineutrale bygninger og regelmæssigt indbringe sådanne planer til Kommissionen.
- (18) Finansielle EU-instrumenter og andre foranstaltninger er ved at blive indført eller tilpasset med det formål at stimulere energieffektivitetsrelaterede tiltag. Sådanne finansielle instrumenter på EU-plan omfatter bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁽¹⁾, der er ændret for at give mulighed for øgede investeringer i energieffektivitet i boliger; det offentligt-private partnerskab om et »europæisk initiativ for at skabe energieffektive bygninger«, der skal fremme grønne teknologier og udviklingen af energieffektive systemer og materialer i nyopførte og renoverede bygninger; initiativet fra Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) »EU-initiativ til finansiering af bæredygtig energi«, der bl.a. skal gøre det muligt at investere i energieffektivitet; den EIB-ledede »Margueritefond«: den Europæiske 2020-fond for energi, klimaændringer og infrastruktur; Rådets direktiv 2009/47/EF af 5. maj 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF hvad angår de nedsatte satser for merværdi-afgiften⁽²⁾; struktur- og samhørighedsfundsinstrumentet Jeremie (fælleseuropæiske midler til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder); finansieringsfaciliteten for energieffektivitet (EEFF); rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP), herunder programmet »Intelligent energi — Europa« (IEE) II, der specifikt fokuserer på at fjerne markedshindringer relateret til energieffektivitet og energi fra vedvarende energikilder gennem f.eks. den tekniske bistandsfacilitet ELENA (European Local Energy Assistance); borgmesteraftalen; iværksætter- og innovationsprogrammet; programmet for støtte til politikken på ikt-området 2010 samt syvende forskningsrammeprogram. Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling yder også finansiering med det formål at stimulere energieffektivitetsrelaterede tiltag.
- (19) Finansielle EU-instrumenter bør anvendes til at udmønte dette direktiv målsætninger i praksis uden dog at træde i stedet for nationale foranstaltninger. Især bør de anvendes til at sikre relevante og innovative finansieringsmidler, der kan katalysere investering i energieffektivitetsforanstaltninger. De vil kunne spille en vigtig rolle i udviklingen af nationale, regionale og lokale energieffektivitetsfonde, -instrumenter eller -mekanismer, der yder sådanne finansieringsmuligheder til private ejere, små og mellemstore virksomheder og energitjenesteeselskaber.
- (20) Med henblik på at give Kommissionen relevant information bør medlemsstaterne opstille en liste over eksisterende og foreslåede foranstaltninger ud over dem, der kræves i dette direktiv, herunder foranstaltninger af finansiell karakter, der fremmer målsætningerne for dette direktiv. De eksisterende og foreslåede foranstaltninger, som medlemsstaterne anfører, kan navnlig omfatte foranstaltninger, der sigter på at reducere eksisterende juridiske hindringer og markedshindringer, og som tilskynder til investeringer og/eller andre aktiviteter med henblik på at øge energieffektiviteten i nye og eksisterende bygninger og således potentielt bidrager til at nedbringe energifattigdommen. Sådanne foranstaltninger vil kunne omfatte, men bør ikke være begrænsede til gratis eller subsidieret teknisk bistand og rådgivning, direkte tilskud, rentelette låneordninger eller lavrentelån, tilskudsordninger og lånegarantiordninger. De offentlige myndigheder eller andre institutioner, der står for disse foranstaltninger af finansiell art, vil kunne knytte anvendelsen af foranstaltningerne til den anførte energimæssige ydeevne og anbefalingerne i energiattesterne.

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 116 af 9.5.2009, s. 18.

- (21) Med henblik på at begrænse medlemsstaternes indberetningsbyrde, bør de indberetninger, dette direktiv kræver, kunne indgå i de energieffektivitetshandlingsplaner, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester⁽¹⁾. I hver medlemsstat bør den offentlige sektor gå i spidsen med energimæssigt ydedygtige bygninger, og derfor bør de nationale planer opstille mere ambitiøse mål for bygninger, der benyttes af offentlige myndigheder.
- (22) Energiattesten bør give potentielle købere og lejere af en bygning eller en bygningsenhed korrekte oplysninger om bygningens energimæssige ydeevne og praktiske råd om, hvordan den kan forbedres. Oplysningskampagner kan bruges til at tilskynde ejere og lejere yderligere til at forbedre deres bygnings eller bygningsenheds energimæssige ydeevne. Ejere og lejere af erhvervsbygninger bør også tilskyndes til at udveksle oplysninger om det aktuelle energiforbrug for at sikre, at alle data er til rådighed med henblik på at træffe kvalificerede beslutninger om nødvendige forbedringer. Energiattesten bør også give oplysninger om opvarmningens og kølingens faktiske betydning for bygningens energibehov, for dens forbrug af primærenergi og for dens udledning af kuldioxid.
- (23) De offentlige myndigheder bør gå foran med et godt eksempel og bestræbe sig på at gennemføre anbefalingerne i energiattesten. Medlemsstaternes nationale planer bør omfatte foranstaltninger, der tilskynder de offentlige myndigheder til tidligt at indføre forbedringer af energieffektiviteten, og til at gennemføre anbefalingerne i energiattesten, så snart det kan lade sig gøre.
- (24) Bygninger, som anvendes af offentlige myndigheder, og bygninger, som offentligheden ofte besøger, bør vise andre et godt eksempel på, at der kan tages miljø- og energimæssige hensyn, og de bør derfor energiattesteres med jævne mellemrum. Formidling af viden om energimæssig ydeevne bør forbedres, ved at opslå disse energiattester på iøjnefaldende steder, navnlig i bygninger af en vis størrelse, som anvendes af offentlige myndigheder, eller som offentligheden ofte besøger såsom butikker og butikcentre, supermarkeder, restauranter, teatre, banker og hoteller.
- (25) Antallet af klimaanlæg i de europæiske lande er steget i de senere år. Det giver store problemer i spidsbelastningsperioder, forhøjer prisen på elektricitet og forstyrrer energibalancen. Strategier, der forbedrer bygningers termiske ydeevne i sommerperioden, bør prioriteres. Der bør med henblik herpå fokuseres på foranstaltninger til at undgå overophedning, bl.a. skyggeforhold og tilstrækkelig termisk kapacitet i bygningens konstruktion, samt videreudvikles og anvendes passive køleteknikker, først og fremmest køleteknikker, der forbedrer indeklimaet og mikroklimaet omkring bygningerne.
- (26) Kvalificerede personers regelmæssige vedligeholdelse og eftersyn af varme- og klimaanlæg kan bidrage til at sikre, at disse anlæg hele tiden er korrekt indstillede i overensstemmelse med produktspecifikationen, så deres ydelse bliver miljømæssigt, sikkerhedsmæssigt og energimæssigt optimal. En uafhængig vurdering af hele varme- og klimaanlægget, bør foretages jævnlige i hele anlæggets livscyklus, især før det skal udskiftes eller opgraderes. Medlemsstaterne bør for at reducere den administrative byrde på ejere af bygninger og lejere bestræbe sig på at kombinere eftersyn og attesteringer.
- (27) En fælles fremgangsmåde for attestering af bygningers energimæssige ydeevne og for eftersyn af varme- og klimaanlæg, som gennemføres af kvalificerede og/eller godkendte eksperter, hvis uafhængighed skal sikres på grundlag af objektive kriterier, vil bidrage til at skabe lige vilkår for medlemsstaternes bestræbelser på at spare energi i bygningssektoren og desuden give potentielle ejere eller brugere bedre oplysning om energimæssig ydeevne på Unionens ejendomsmarked. For at sikre energiattesternes kvalitet og kvaliteten af eftersynet af varme- og klimaanlæg i hele Unionen, bør der indføres en uvildig kontrolmekanisme i hver medlemsstat.
- (28) Eftersom lokale og regionale myndigheder er af afgørende betydning for en vellykket gennemførelse af dette direktiv, bør de på den måde og på det tidspunkt, det i overensstemmelse med relevant national lovgivning er hensigtsmæssigt, høres og inddrages i forbindelse med planlægningsspørgsmål, udvikling af programmer med henblik på oplysning, uddannelse og bevidstgørelse samt i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv på nationalt eller regionalt plan. Disse konsultationer kan også være med til at fremme, at lokale planlæggere og bygningsinspektører modtager tilstrækkelig vejledning til udførelse af de nødvendige opgaver. Medlemsstaterne bør endvidere give arkitekter og planlæggere mulighed for og tilskynde dem til omhyggeligt at overveje den optimale kombination af forbedringer af energieffektiviteten, anvendelse af energi fra vedvarende energikilder og anvendelse af fjernvarme og -køling i forbindelse med planlægning, udformning, opførelse og renovering af industri- eller boligområder.

(1) EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64.

- (29) Montører og bygningshåndværkere er af afgørende betydning for en vellykket gennemførelse af dette direktiv. Derfor bør et tilstrækkeligt antal montører og bygningshåndværkere i kraft af uddannelse og andre foranstaltninger have de relevante kvalifikationer for installation og integration af den nødvendige teknologi inden for energieffektivitet og vedvarende energi.
- (30) Medlemsstaterne bør tage hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer ⁽¹⁾, for så vidt angår gensidig anerkendelse af professionelle eksperter omhandlet i dette direktiv, og Kommissionen bør fortsætte sine aktiviteter under programmet »Intelligent energi — Europa« for så vidt angår retningslinjer og anbefalinger af standarder for uddannelse af sådanne professionelle eksperter.
- (31) For at give bedre oplysning om energimæssig ydeevne på Unionens marked for erhvervsbygninger, bør der fastsættes ensartede betingelser for en frivillig fælles attestringsordning vedrørende erhvervsbygningers energimæssige ydeevne. I overensstemmelse med TEUF artikel 291 fastsættes generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser på forhånd ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure. Indtil vedtagelsen af denne nye forordning finder Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾, fortsat anvendelse.
- (32) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med TEUF artikel 290 for så vidt angår tilpasningen af visse dele af de fælles generelle rammebestemmelser i bilag I til den tekniske udvikling og for så vidt angår etableringen af en ramme til en metode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.
- (33) Målet for dette direktiv, nemlig at højne bygningers energimæssige ydeevne, kan — på grund af bygningssektorens kompleksitet og de nationale boligmarkeders manglende evne til at reagere på den energieffektivitetsmæssige udfordring — ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå nævnte mål.
- (34) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 2002/91/EF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af sidstnævnte direktiv.
- (35) Nærværende direktiv bør ikke påvirke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiv 2002/91/EF.
- (36) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽³⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og i Unionens interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

1. Dette direktiv fremmer forbedring af bygningers energimæssige ydeevne i Unionen, under hensyntagen til udeklima og lokale forhold, samt indeklimakrav og omkostningseffektivitet.
2. Dette direktiv indeholder krav vedrørende:
 - a) en fælles overordnet ramme for en metode til beregning af den samlede energimæssige ydeevne for bygninger og bygningsenheder
 - b) anvendelse af mindstekrav til den energimæssige ydeevne for nye bygninger og nye bygningsenheder
 - c) anvendelse af mindstekrav til den energimæssige ydeevne for:
 - i) eksisterende bygninger, bygningsenheder og bygningsdele, der gennemgår større renoveringsarbejder
 - ii) bygningsdele, der udgør en del af bygningens klimaskærm, og som har væsentlig indvirkning på klimaskærmens energimæssige ydeevne, når de vedligeholdes eller udskiftes, og
 - iii) tekniske bygningsinstallationer, når disse installeres, udskiftes eller opgraderes

⁽¹⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

- d) nationale planer for at øge antallet af næsten energineutrale bygninger
- e) energiattestering af bygninger eller bygningsenheder
- f) regelmæssigt eftersyn af varme- og klimaanlæg i bygninger, og
- g) systemer for uvildig kontrol med energiattester og eftersynsrapporter.
- 7) »klimaskærm«: de integrerede bygningsdele, der adskiller bygningens indre fra det ydre miljø
- 8) »bygningseenhed«: en sektion, etage eller lejlighed i en bygning, der er bestemt eller ændret til at blive anvendt særskilt
- 9) »bygningssdel«: en teknisk bygningsinstallation eller en del af klimaskærmen

3. De i dette direktiv fastsatte krav er minimumskrav og er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger skal være forenelige med traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde. De meddeles Kommissionen.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »bygning«: en konstruktion med tag og mure, hvor der anvendes energi til regulering af indeklimaet
- 2) »næsten energineutral bygning«: en bygning, der har en meget høj energimæssig ydeevne, fastlagt i overensstemmelse med bilag I. Den ubetydelige eller meget lille energimængde, der kræves, bør i meget væsentlig grad dækkes af energi fra vedvarende energikilder, herunder vedvarende energi produceret på stedet eller i nærheden
- 3) »teknisk bygningsinstallation«: teknisk udstyr til opvarmning, køling, ventilation, produktion af varmt vand, belysning eller til en kombination heraf i en bygning eller en bygningseenhed
- 4) »en bygnings energimæssige ydeevne«: den energimængde, der ifølge beregninger eller målinger er behov for til dækning af det energiforbrug, som er forbundet med en typisk brug af bygningen, herunder bl.a. energi til opvarmning, køling, ventilation, varmt vand og belysning
- 5) »primærenergi«: energi fra vedvarende og ikke-vedvarende energikilder, som ikke har gennemgået nogen omdannelses- eller transformationsproces
- 6) »energi fra vedvarende energikilder«: energi fra vedvarende ikke-fossile kilder i form af: vindkraft, solenergi, aerotertermisk energi, geotertermisk energi, hydrotermisk energi og havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas
- 10) »større renoveringsarbejder«: renovering af en bygning, der indebærer
- a) at de samlede renoveringsomkostninger for klimaskærmen eller de tekniske bygningsinstallationer udgør mere end 25 % af bygningens værdi eksklusive værdien af den grund, bygningen står på, eller
- b) at over 25 % af bygningens klimaskærm renoveres.
- Medlemsstaterne kan vælge at anvende mulighed a) eller b).
- 11) »europæisk standard«: en standard, der er vedtaget af Den Europæiske Standardiseringsorganisation, Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering eller Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation og stillet til rådighed for offentligheden
- 12) »energiattest«: et certifikat, der er anerkendt af en medlemsstat eller af en af denne udpeget juridisk person, og som viser den energimæssige ydeevne for bygningen eller bygningseenheden beregnet efter en metode, der er vedtaget efter bestemmelserne i artikel 3
- 13) »kraftvarme«: samtidig produktion i én proces af termisk energi og elektrisk og/eller mekanisk energi
- 14) »omkostningsoptimalt niveau«: det niveau for energimæssig ydeevne, der fører til de laveste omkostninger i løbet af den anslåede økonomiske livscyklus, hvor
- a) de laveste omkostninger er bestemt under hensyntagen til energirelaterede investeringsomkostninger, vedligeholdelses- og driftsomkostninger (inklusive energiomkostninger og besparelser, den berørte bygnings kategori, eventuelle indtægter fra produceret energi), hvor det er relevant, og bortskaffelsesomkostninger, hvor det er relevant

- b) den anslåede økonomiske livscyklus er bestemt af hver enkelt medlemsstat. Den refererer til den resterende anslåede økonomiske livscyklus for en bygning, hvor kravene til energimæssig ydeevne er opstillet for bygningen som helhed, eller til den anslåede økonomiske livscyklus for en bygningsdel, hvor kravene til energimæssig ydeevne er opstillet for bygningsdele.

Det omkostningsoptimale niveau skal ligge inden for de ydelsesniveauer, hvor cost-benefit-analysen beregnet over den anslåede økonomiske livscyklus er positiv.

- 15) »klima anlæg«: en kombination af de komponenter, der er nødvendige til en form for behandling af indeluften, hvorved temperaturen kontrolleres eller kan sænkes
- 16) »kedel«: en kombination af kedelbeholder og brænder, der er konstrueret til at overføre forbrændingsvarme til væsker
- 17) »nominel nytteeffekt«: den af fabrikanten fastsatte og garanterede maksimale varmeeffekt, udtrykt i kW, der kan leveres ved kontinuerlig drift under overholdelse af den af fabrikanten angivne virkningsgrad
- 18) »varmepumpe«: en maskine, en anordning eller et anlæg, som overfører varme fra naturlige omgivelser såsom luft, vand eller jord til bygninger eller industrielle anordninger ved at vende den naturlige varmestrøm om, således at den flyder fra en lavere til en højere temperatur. I forbindelse med reversible varmepumper kan der også overføres varme fra bygninger til naturlige omgivelser
- 19) »fjernvarme eller fjernkøling«: distribution af termisk energi i form af damp, varmt vand eller afkølede væsker fra et centralt produktionssted gennem et net til et større antal bygninger eller anlæg til anvendelse ved rum- eller procesopvarmning eller -køling.

Artikel 3

Vedtagelse af en metode til beregning af bygningers energimæssige ydeevne

Medlemsstaterne anvender en metode til beregning af bygningers energimæssige ydeevne i overensstemmelse med de fælles generelle rammebestemmelser, der er anført i bilag I.

Denne metode vedtages på nationalt eller regionalt plan.

Artikel 4

Fastsættelse af mindstekrav til energimæssig ydeevne

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der fastsættes mindstekrav til energimæssig ydeevne for bygninger eller bygningsenheder med sigte på omkostningsoptimale niveauer. Den energimæssige ydeevne beregnes i overensstemmelse med metoden i artikel 3. Omkostningsoptimale niveauer beregnes i overensstemmelse med rammen for sammenligningsmetoden i artikel 5, så snart rammen er indført.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der fastsættes mindstekrav til energimæssig ydeevne for bygningsdele, der udgør en del af bygningens klimaskærm, og som har væsentlig indvirkning på klimaskærmens energimæssige ydeevne, når de udskiftes eller vedligeholdes, med sigte på opnåelse af omkostningsoptimale niveauer.

Ved fastsættelsen af krav kan medlemsstaterne sondre mellem nye og eksisterende bygninger og mellem forskellige kategorier af bygninger.

Disse krav skal tage hensyn til almindelige indeklimabetingelser med henblik på at undgå mulige negative effekter som for eksempel utilstrækkelig ventilation, samt til lokale forhold og bygningens anvendelse og alder.

En medlemsstat er ikke forpligtet til at opstille mindstekrav til den energimæssige ydeevne, der ikke er omkostningseffektive set over den anslåede økonomiske livscyklus.

Kravene revurderes regelmæssigt og mindst hvert femte år og ajourføres om nødvendigt for at afspejle den tekniske udvikling inden for bygningssektoren.

2. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte eller anvende kravene i stk. 1 på følgende kategorier af bygninger:

- a) bygninger, der er officielt beskyttet som en del af et særligt udpeget miljø eller på grund af deres særlige arkitektoniske eller historiske værdi, for så vidt overholdelse af visse mindstekrav til energimæssig ydeevne ville indebære en uacceptabel ændring af deres karakter eller udseende
- b) bygninger, der anvendes til gudstjenester og andre religiøse formål

- c) midlertidige bygninger, som skal anvendes i højst to år, industrialanlæg, værksteder og landbrugsbygninger med lavt energiforbrug, der ikke anvendes til beboelse, samt landbrugsbygninger, der ikke anvendes til beboelse og anvendes af en sektor, der er omfattet af en national sektoraftale om den energimæssige ydeevne
- d) boliger, der benyttes eller har til formål at blive benyttet i enten mindre end fire måneder om året eller alternativt i en begrænset del af året og med et forventet energiforbrug på mindre end 25 % af, hvad det ville være ved brug hele året
- e) fritliggende bygninger med et samlet nytteareal på under 50 m².

Artikel 5

Beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne

1. Senest den 30. juni 2011 fastlægger Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 23, 24 og 25, rammen for en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne gældende for bygninger og bygningsdele.

Rammen for sammenligningsmetoden fastlægges i overensstemmelse med bilag III, og den skal skelne mellem nye og eksisterende bygninger og mellem forskellige kategorier af bygninger.

2. Til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne anvender medlemsstaterne den ramme for sammenligningsmetode, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, og andre relevante parametre, f.eks. klimaforhold og den praktiske tilgængelighed af energiinfrastruktur, og sammenligner derpå resultaterne af denne beregning med de gældende mindstekrav til energimæssig ydeevne.

Medlemsstaterne indberetter alle inddata og antagelser i disse beregninger og resultaterne af disse beregninger til Kommissionen. Indberetningen kan ske i de energieffektivitetshandlingsplaner, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i direktiv 2006/32/EF. Medlemsstaterne indberetter disse oplysninger til Kommissionen med regelmæssige mellemrum, der ikke må overstige fem år. Den første indberetning indsendes senest den 30. juni 2012.

3. Viser resultatet af den sammenligning, der udføres i overensstemmelse med stk. 2, at de gældende mindstekrav til energimæssig ydeevne er væsentligt mindre energieffektive end omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne, retfærdiggør den berørte medlemsstat skriftligt forskellen over for Kommissionen i den i stk. 2 nævnte rapport sammen med, i det omfang forskellen ikke kan retfærdiggøres, en plan, der skitserer de passende foranstaltninger for at reducere forskellen væsentligt inden næste revurdering af kravene til den energimæssige ydeevne, jf. artikel 4, stk. 1.

4. Kommissionen offentliggør en statusrapport om medlemsstaternes fremskridt hen imod opnåelse af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne.

Artikel 6

Nye bygninger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at nye bygninger opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4.

For nye bygninger sikrer medlemsstaterne, at de tekniske, miljømæssige og økonomiske muligheder for at benytte højeffektive alternative systemer som bl.a. dem, der er anført nedenfor, overvejes, hvis de er til rådighed, og at de tages i betragtning inden byggeriet går i gang:

- decentrale energiforsyningsystemer baseret på energi fra vedvarende energikilder
- kraftvarme
- fjernvarme- eller gruppeopvarmningsanlæg eller fjern- eller gruppekøleanlæg, navnlig sådanne, som helt eller delvist er baseret på energi fra vedvarende energikilder
- varmepumper.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 omhandlede analyse af alternative systemer dokumenteres, og er tilgængelig for kontrol.

3. Nævnte analyse af alternative systemer kan foretages for enkeltbygninger eller for grupper af lignende bygninger eller for almindelige bygningstyper i samme område. For så vidt angår kollektive opvarmnings- eller køleanlæg kan analysen foretages for alle bygninger, der er koblet til det samme system i samme område.

Artikel 7

Eksisterende bygninger

Når bygninger gennemgår større renoveringsarbejder, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bygningens eller den renoverede dels energimæssige ydeevne opgraderes med henblik på at opfylde de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, for så vidt dette er teknisk, funktionelt og økonomisk muligt.

Disse krav anvendes for den renoverede bygning eller bygningsenhed som helhed. Endvidere eller som et alternativ kan kravene anvendes for de renoverede bygningsdele.

Derudover træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den energimæssige ydeevne for en bygningsdel, der udgør en del af klimaskærmen og har en væsentlig indvirkning på klimaskærmens energimæssige ydeevne, opfylder mindstekravene til energimæssig ydeevne, for så vidt dette er teknisk, funktionelt og økonomisk muligt, når den nævnte bygningsdel vedligeholdes eller udskiftes.

Medlemsstaterne fastsætter disse mindstekrav til energimæssig ydeevne i overensstemmelse med artikel 4.

I forbindelse med bygninger, som gennemgår større renoveringsarbejder, tilskynder Medlemsstaterne til, at anvendelsen af højeffektive alternative systemer, jf. artikel 6, stk. 1, overvejes og tages i betragtning, for så vidt dette er teknisk, funktionelt og økonomisk muligt.

Artikel 8

Tekniske bygningsinstallationer

1. Med henblik på optimering af tekniske bygningsinstallationers energiforbrug fastsætter medlemsstaterne krav til installationer for så vidt angår den samlede energimæssige ydeevne, korrekt installering og passende dimensionering, indstilling og kontrol af de tekniske bygningsinstallationer, der er installeret i eksisterende bygninger. Medlemsstaterne kan også anvende disse krav til installationer på nye bygninger.

Kravene til installationer fastsættes for tekniske bygningsinstallationer, som er nye, som udskiftes og som opgraderes, og anvendes for så vidt det er teknisk, økonomisk og funktionelt muligt.

Kravene til installationer skal som minimum dække følgende:

- a) varmeanlæg
- b) varmtvandsanlæg
- c) klimaanlæg
- d) store ventilationsanlæg

eller en kombination af sådanne anlæg.

2. Medlemsstaterne tilskynder til indførelse af intelligente målersystemer, hver gang en bygning opføres eller undergår større renovering, og sikrer, at denne tilskyndelse er i overensstemmelse med bilag I, punkt 2, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet⁽¹⁾. Medlemsstaterne kan

endvidere, hvor det er hensigtsmæssigt, tilskynde til installation af aktive kontrolsystemer, såsom automatiserings-, kontrol- og overvågningssystemer, der tager sigte på energibesparelser.

Artikel 9

Næsten energineutrale bygninger

1. Medlemsstaterne sikrer,
 - a) at alle nye bygninger er næsten energineutrale senest den 31. december 2020, og
 - b) at nye bygninger, der anvendes og ejes af offentlige myndigheder efter den 31. december 2018 er næsten energineutrale.

Medlemsstaterne udarbejder nationale planer for at øge antallet af næsten energineutrale bygninger. De nationale planer kan indeholde mål, der er differentieret efter, hvilken bygningskategori det drejer sig om.

2. Medlemsstaterne udarbejder desuden politikker med den offentlige sektor som eksempel og træffer foranstaltninger, såsom fastsættelsen af mål, med henblik på at stimulere omdannelsen af bygninger, der moderniseres, til næsten energineutrale bygninger, og de underretter Kommissionen derom i de nationale planer, der er omhandlet i stk. 1.

3. De nationale planer skal bl.a. omfatte følgende elementer:

- a) medlemsstatens nærmere anvendelse i praksis af definitionen af næsten energineutrale bygninger, der afspejler de nationale, regionale eller lokale forhold, og med en talindikator for forbrug af primærenergi, udtrykt i kWh/m² pr. år. De primærenergifaktorer, der anvendes til at bestemme forbruget af primærenergi, kan baseres på nationale eller regionale årsgennemsnit og kan tage relevante europæiske standarder i betragtning
- b) delmål for forbedring af nye bygningers energimæssige ydeevne senest i 2015 med henblik på at forberede gennemførelsen af stk. 1
- c) oplysninger om politikker og finansielle eller andre foranstaltninger, der træffes i forbindelse med stk. 1 og 2, for at fremme næsten energineutrale bygninger, herunder nærmere enkeltheder i nationale krav og foranstaltninger vedrørende brug af energi fra vedvarende energikilder i nye bygninger og eksisterende bygninger, der gennemgår større renoveringsarbejder, inden for rammerne af artikel 13, stk. 4, i direktiv 2009/28/EF og artikel 6 og 7 i nærværende direktiv.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.

4. Kommissionen evaluerer de nationale planer, der er omhandlet i stk. 1, navnlig hvorvidt de foranstaltninger, som medlemsstaterne agter at indføre i relation til målsætningerne for dette direktiv, er tilstrækkelige. Kommissionen kan under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet anmode om flere specifikke oplysninger i relation til kravene i stk. 1, 2 og 3. Den pågældende medlemsstat fremsender i så fald de ønskede oplysninger eller fremsætter ændringsforslag inden ni måneder efter Kommissionens anmodning. Kommissionen kan i forlængelse af evalueringen fremsætte en anbefaling.

5. Kommissionen offentliggør senest den 31. december 2012 og derefter hvert tredje år en rapport om, hvilke fremskridt der gøres i medlemsstaterne med at øge antallet af næsten energineutrale bygninger. På grundlag af nævnte rapport udarbejder Kommissionen en handlingsplan og stiller om nødvendigt forslag til foranstaltninger til at øge antallet af sådanne bygninger og til fremme af bedste praksis med hensyn til en omkostningseffektiv omdannelse af eksisterende bygninger til næsten energineutrale bygninger.

6. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende kravene i stk. 1, litra a) og b), i særlige og berettigede tilfælde, hvor cost-benefit-analysen af den pågældende bygnings økonomiske livscyklus er negativ. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om principperne i de relevante lovgivningsmæssige systemer.

Artikel 10

Finansielle incitamenter og markedshindringer

1. Under hensyn til vigtigheden af, at der tilvejebringes finansielle og andre instrumenter til at katalysere bygnings energimæssige ydeevne og overgangen til næsten energineutrale bygninger, tager medlemsstaterne passende skridt til at overveje, hvilke instrumenter, det i lyset af de nationale forhold er mest relevant at anvende.

2. Medlemsstaterne opstiller senest den 30. juni 2011 en liste over eksisterende og, hvis det er hensigtsmæssigt, foreslåede foranstaltninger og instrumenter ud over dem, der kræves i dette direktiv, herunder foranstaltninger og instrumenter af finansiell karakter, der fremmer målsætningerne for dette direktiv.

Medlemsstaterne ajourfører listen hvert tredje år. Medlemsstaterne meddeler listerne til Kommissionen, hvilket kan ske ved at inkludere dem i de handlingsplaner for energieffektivitet, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i direktiv 2006/32/EF.

3. Kommissionen undersøger effektiviteten af de anførte eksisterende og foreslåede foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, samt relevante EU-instrumenter til støtte for gennemførelsen af dette direktiv. Kommissionen kan på grundlag af denne undersøgelse og under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet yde rådgivning eller fremsætte anbefalinger vedrørende specifikke nationale ordninger og samordning med Unionens og internationale finansielle institutioner. Kommissionen

kan lade sin undersøgelse og eventuelle rådgivning eller anbefalinger indgå i sin rapport om de nationale energieffektivitetsplaner, jf. artikel 14, stk. 5, i direktiv 2006/32/EF.

4. Kommissionen bistår, hvor det er hensigtsmæssigt og efter anmodning, medlemsstaterne med oprettelse af nationale eller regionale finansielle støtteprogrammer, med det formål at øge energieffektiviteten i bygninger, navnlig eksisterende bygninger, ved at støtte udveksling af bedste praksis mellem de ansvarlige nationale eller regionale myndigheder eller organer.

5. Med henblik på at forbedre finansiering, der støtter for gennemførelsen af dette direktiv og under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet fremlægger Kommissionen, helst senest i 2011, en analyse af navnlig:

- a) effektiviteten af, relevansen af niveauet for og det faktisk anvendte beløb fra de strukturfonde og rammeprogrammer, der har været anvendt til at øge energieffektiviteten i bygninger, navnlig i boliger
- b) effektiviteten af anvendelsen af midlerne fra EIB og andre offentlige finansieringsinstitutioner
- c) koordineringen af EU- og national finansiering og andre former for støtte, der kan fungere som løftestang for en stimulering af investeringer i energieffektivitet, og spørgsmålet om, hvorvidt sådanne midler er tilstrækkelige til at opfylde Unionens målsætninger.

På grundlag af denne analyse og i overensstemmelse med den flerårige finansielle ramme kan Kommissionen efterfølgende, hvis den finder det hensigtsmæssigt, fremsætte forslag om EU-instrumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

6. Medlemsstaterne tager de omkostningsoptimale niveauer for energimæssig ydeevne i betragtning, når de tilvejebringer incitamenter til opførelse eller større renoveringer af bygninger.

7. Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan tilvejebringe incitamenter til nye bygninger, renoveringsarbejder eller bygningsdele, der går ud over de omkostningsoptimale niveauer.

Artikel 11

Energiattester

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til oprettelse af et system for attesting af bygnings energimæssige ydeevne. En energiattest skal indeholde oplysninger om den pågældende bygnings energimæssige ydeevne og referenceværdier som f.eks. mindstekravene til den energimæssige ydeevne, så ejere eller lejere af bygningen eller bygningsenheden kan sammenligne og vurdere dens energimæssige ydeevne.

Energiattesten kan indeholde supplerende oplysninger, såsom erhvervsbygningers årlige energiforbrug og procentdelen af energi fra vedvarende energikilder af det samlede energiforbrug.

2. Energiattesten skal indeholde anbefalinger om omkostningsoptimal eller omkostningseffektiv forbedring af bygningens eller bygningsenhedens energimæssige ydeevne af, medmindre der ikke er noget rimeligt potentiale for en sådan forbedring sammenlignet med de gældende krav til energimæssig ydeevne.

Energiattestens anbefalinger skal omfatte:

- a) foranstaltninger udført i forbindelse med større renoveringsarbejder på klimaskærmen eller den eller de tekniske bygningsinstallationer og
- b) foranstaltninger, der vedrører enkelte bygningsdele uafhængigt af større renoveringsarbejder på klimaskærmen eller den eller de tekniske bygningsinstallationer.

3. Anbefalingerne i energiattesten skal være teknisk mulige for den pågældende bygning og kan indeholde et skøn over tilbagebetalingsperioder eller omkostningsfordele i løbet af den økonomiske livscyklus.

4. Energiattesten skal angive, hvor ejeren eller lejereren kan få nærmere oplysninger om bl.a. omkostningseffektiviteten af de foranstaltninger, der anbefales i energiattesten. Vurderingen af omkostningseffektiviteten skal bygge på et sæt standardvilkår, som f.eks. et skøn over energibesparelserne, de tilgrundliggende energipriser og et foreløbigt skøn over omkostningerne. Den skal desuden oplyse, hvilke skridt der skal tages for at gennemføre anbefalingerne. Andre oplysninger om relaterede emner, som f.eks. energisyn eller incitamenter af finansiel eller anden art og finansieringsmuligheder kan også meddeles ejeren eller lejereren.

5. Med forbehold af nationale bestemmelser, tilskynder medlemsstaterne offentlige myndigheder til at tage den ledende rolle, de bør spille med hensyn til bygningers energimæssige ydeevne, i betragtning bl.a. ved at gennemføre anbefalingerne i den energiattest, der er udstedt for bygninger, som de ejer, inden for attestens gyldighedsperiode.

6. Attestering for bygningsenheder kan baseres på:

- a) en fælles attestering for hele bygningen, eller

- b) en vurdering af en anden repræsentativ bygningsenhed med samme energirelevante kendetegn i samme bygning.

7. For enfamiliehuse kan attesteringen bygge på en vurdering af en anden repræsentativ bygning af lignende udformning og størrelse med en tilsvarende faktisk energimæssig ydeevne, hvis den ekspert, der udsteder energiattesten, kan garantere en sådan overensstemmelse.

8. Energiattestens gyldighed må ikke overstige ti år.

9. Kommissionen vedtager senest i 2011 i samråd med de relevante sektorer en frivillig fælles attesteringsordning for EU vedrørende erhvervsbygningers energimæssige ydeevne. Nævnte foranstaltning vedtages efter den i artikel 26, stk. 2, omhandlede rådgivningsprocedure. Medlemsstaterne tilskyndes til at anerkende eller anvende ordningen, eller anvende en del af den ved at tilpasse den til nationale forhold.

Artikel 12

Udstedelse af energiattester

1. Medlemsstaterne sikrer, at der udstedes energiattester for:

- a) bygninger eller bygningsenheder, der bygges, sælges eller lejes ud til en ny lejer, og
- b) bygninger, hvor et samlet nytteareal på over 500 m² bruges af en offentlig myndighed og ofte besøges af offentligheden. Den 9. juli 2015 sænkes denne tærskel på 500 m² til 250 m².

Kravet om udstedelse af en energiattest finder ikke anvendelse, hvis der for den pågældende bygning eller bygningsenhed foreligger en tilgængelig og gyldig attest, der er udstedt i overensstemmelse med enten direktiv 2002/91/EF eller nærværende direktiv.

2. Medlemsstaterne kræver, at energiattesten eller en genpart heraf forevises for en potentiel ny lejer eller køber og overdrages til køberen eller den nye lejer, når en bygning eller bygningsenhed opføres, sælges eller udlejes.

3. Hvis en bygning sælges eller udlejes, inden den opføres, kan medlemsstaterne som en undtagelse fra stk. 1 og 2, kræve, at sælgeren fremlægger en vurdering af bygningens kommende energimæssige ydeevne; energiattesten udstedes i så fald senest, når bygningen er opført.

4. Medlemsstaterne kræver, at når

— bygninger, der har en energiattest

— bygningsenheder i en bygning, der har en energiattest, og

— bygningsenheder, der har en energiattest

udbydes til salg eller til leje, skal indikatoren for energimæssig ydeevne i bygningens eller bygningsenhedens energiattest anføres ved annoncering i kommercielle medier.

5. Denne artikels bestemmelser gennemføres i overensstemmelse med gældende nationale regler om fælles ejerskab eller fælles ejendom.

6. Medlemsstaterne kan undtage de kategorier af bygninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, fra anvendelsen af stk. 1, 2, 4 og 5 i denne artikel.

7. Eventuelle retslige skridt, som følger af disse energiattester, afgøres i overensstemmelse med nationale regelsæt.

Artikel 13

Opslag af energiattester

1. Når et samlet nytteareal på over 500 m² i en bygning, for hvilken der er udstedt en energiattest i medfør af artikel 12, stk. 1, anvendes af offentlige myndigheder og ofte besøges af offentligheden, træffer medlemsstaterne foranstaltninger for at sikre, at energiattesten opslås på et iøjnefaldende sted, der tydeligt kan ses af alle.

Den 19. juli 2015 sænkes tærsklen på 500 m² til 250 m².

2. Når et samlet nytteareal på over 500 m² i en bygning, for hvilken der er udstedt en energiattest i medfør af artikel 12, stk. 1, ofte besøges af offentligheden kræver medlemsstaterne, at energiattesten opslås på et iøjnefaldende sted, der tydeligt kan ses af alle.

3. Denne artikels bestemmelser indebærer ikke nogen forpligtelse til at opslå energiattestens anbefalinger.

Artikel 14

Eftersyn af varmeanlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre regelmæssigt eftersyn af de tilgængelige dele af

anlæg, der anvendes til opvarmning af bygninger, som f.eks. varmereproducerende enheder, kontrolsystemer og cirkulationspumper, der har kedler med en nominel nytteeffekt til rumopvarmning på over 20 kW. Nævnte eftersyn skal omfatte en vurdering af kedlens effektivitet og dens dimensionering i forhold til bygningens opvarmningsbehov. Vurderingen af kedlens dimensionering skal ikke nødvendigvis gentages, hvis der ikke i mellemtiden er foretaget ændringer i varmeanlægget eller i bygningens opvarmningsbehov.

Såfremt der forefindes et elektronisk overvågnings- og kontrolsystem kan medlemsstaterne, hvis det er hensigtsmæssigt, nedsætte hyppigheden af sådanne eftersyn eller gøre dem mindre krævende.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte forskellige hyppigheder for eftersyn på grundlag af varmeanlæggenes type og nominelle nytteeffekt, idet de tager hensyn til omkostningerne ved at efterse varmeanlægget og til de besparelser i energiomkostninger, eftersynet anslås at kunne medføre.

3. Varmeanlæg med kedler med en nominel nytteeffekt på mere end 100 kW efterses mindst hvert andet år.

For gaskedler kan denne periode udvides til fire år.

4. Som alternativ til stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne vælge at træffe foranstaltninger for at sikre rådgivning af brugere vedrørende udskiftning af kedlen, andre ændringer af varmeanlægget og alternative løsninger til vurdering af kedlens effektivitet og passende størrelse. Den samlede virkning af denne metode skal svare til virkningen af bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3.

Medlemsstater, der vælger at træffe foranstaltninger som anført i første afsnit, sender senest den 30. juni 2011 Kommissionen en rapport om ækvivalensen af disse foranstaltninger i forhold til dem, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3 i denne artikel. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en sådan rapport hvert tredje år. Rapporterne kan indgå i de energieffektivitetshandlingsplaner, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i direktiv 2006/32/EF.

5. Kommissionen kan, efter at have modtaget den nationale rapport fra en medlemsstat om anvendelsen af fremgangsmåden i stk. 4, anmode om yderligere specifikke oplysninger om kravene og ækvivalensen i forbindelse med foranstaltningerne fastsat i overensstemmelse med nævnte stk. Den pågældende medlemsstat forelægger i så fald inden ni måneder de ønskede oplysninger eller fremsætter ændringsforslag.

Artikel 15

Eftersyn af klimaanlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der regelmæssigt foretages eftersyn af de tilgængelige dele af klimaanlæg med en nominel nytteeffekt på over 12 kW. Eftersynet skal omfatte en vurdering af klimaanlæggets effektivitet og dets dimensionering i forhold til bygningens kølebehov. Vurderingen af dimensioneringen skal ikke nødvendigvis gentages, hvis der ikke i mellemtiden er foretaget ændringer i klimaanlægget eller i bygningens kølebehov.

Såfremt der forefindes et elektronisk overvågnings- og kontrolsystem, kan medlemsstaterne, hvis det er hensigtsmæssigt, nedsætte hyppigheden af sådanne eftersyn eller gøre dem mindre krævende.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte forskellige hyppigheder for eftersynet på grundlag af klimaanlæggenes type og nominelle nytteeffekt, idet de tager hensyn til omkostningerne ved at efterse klimaanlægget og til de besparelser i energiomkostninger, eftersynet anslås at kunne medføre.

3. Ved fastsættelse af de i stk. 1 og 2 i denne artikel nævnte foranstaltninger sikrer medlemsstaterne, for så vidt det er økonomisk og teknisk muligt, at eftersynet udføres i overensstemmelse med eftersynet af varmeanlæg og andre tekniske anlæg som omhandlet i artikel 14 i dette direktiv og kontrol af lækage som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af 17. maj 2006 om visse fluorholdige drivhusgasser⁽¹⁾.

4. Som alternativ til stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne vælge at træffe foranstaltninger for at sikre rådgivning af brugere med hensyn til udskiftning af klimaanlæg eller andre ændringer af klimaanlægget, som kan indebære eftersyn for at vurdere klimaanlæggets effektivitet og passende størrelse. Den samlede virkning af denne metode skal svare til virkningen af bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3.

Medlemsstater, der vælger at træffe foranstaltninger som anført i første afsnit, sender senest den 30. juni 2011 Kommissionen en rapport om ækvivalensen af disse foranstaltninger i forhold til dem, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3 i denne artikel. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en sådan rapport hvert tredje år. Rapporterne kan indgå i de energieffektivitetshandlingsplaner, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i direktiv 2006/32/EF.

5. Kommissionen kan, efter at have modtaget den nationale rapport fra en medlemsstat om anvendelsen af fremgangsmåden i stk. 4, anmode om yderligere specifikke oplysninger om kravene og ækvivalensen i forbindelse med foranstaltningerne

i nævnte stk. Den pågældende medlemsstat forelægger i så fald inden ni måneder de ønskede oplysninger eller fremsætter ændringsforslag.

Artikel 16

Rapporter om eftersyn af varme- og klimaanlæg

1. Der udarbejdes en eftersynsrapport efter hvert eftersyn af et varme- eller klimaanlæg. Eftersynsrapporten skal indeholde resultatet af det eftersyn, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 14 eller 15, og indeholde anbefalinger til omkostningseffektive forbedringer af det eftersete anlægs energimæssige ydeevne.

Anbefalingerne kan baseres på en sammenligning af det eftersete anlægs energimæssige ydeevne med den energimæssige ydeevne for det bedste anlæg, som det er muligt og realistisk at installere, og et anlæg af tilsvarende type, i hvilket alle relevante komponenter opfylder den gældende lovgivnings krav om energimæssig ydeevne.

2. Eftersynsrapporten overdrages til bygningens ejer eller lejer.

Artikel 17

Uvildige eksperter

Medlemsstaterne sikrer, at attestering af bygningers energimæssige ydeevne og eftersyn af varmeanlæg og klimaanlæg udføres uvildigt af kvalificerede og/eller akkrediterede eksperter, hvad enten de er selvstændige erhvervsdrivende eller ansat i offentlige organer eller private virksomheder.

Eksperterne akkrediteres på grundlag af deres kompetence.

Medlemsstaterne stiller oplysninger om uddannelse og godkendelser til rådighed for offentligheden. Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden har adgang til enten regelmæssigt ajourførte lister over kvalificerede og/eller godkendte eksperter eller regelmæssigt ajourførte lister over godkendte selskaber, der tilbyder sådanne eksperters tjenesteydelser.

Artikel 18

System for uvildig kontrol

1. Medlemsstaterne sikrer, at der oprettes systemer for uvildig kontrol med energiattester og med eftersynsrapporter for varme- og klimaanlæg i overensstemmelse med bilag II. Medlemsstaterne kan oprette særskilte systemer til kontrol med energiattester og med eftersynsrapporter for varme- og klimaanlæg.

⁽¹⁾ EUT L 161 af 14.6.2006, s. 1.

2. Medlemsstaterne kan uddelegere ansvaret for, at systemerne for uvildig kontrol gennemføres.

Beslutter medlemsstaterne sig for denne mulighed, sikrer de, at systemerne for uvildig kontrol gennemføres i overensstemmelse med bilag II.

3. Medlemsstaterne kræver, at de energiattester og eftersynsrapporter, der er omhandlet i stk. 1, på anmodning stilles til rådighed for de kompetente myndigheder eller organer.

Artikel 19

Revision

Kommissionen evaluerer, bistået af det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 26, dette direktiv senest den 1. januar 2017 i lyset af de erfaringer og fremskridt, der er gjort under dets anvendelse, og forelægger om nødvendigt forslag.

Artikel 20

Oplysning

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at oplyse ejere og lejere af bygninger eller bygningsenheder om de forskellige metoder og former for praksis, der kan bidrage til at forbedre den energimæssige ydeevne.

2. Medlemsstaterne oplyser navnlig ejere eller lejere af bygninger om energiattester og eftersynsrapporter, om deres formål og målsætning, om omkostningseffektive måder, hvorpå bygningens energimæssige ydeevne kan forbedres og, hvor det er hensigtsmæssigt, om de finansielle instrumenter, der er til rådighed til at forbedre bygningens energimæssige ydeevne.

Kommissionen bistår efter anmodning fra medlemsstaterne med gennemførelsen af oplysningskampagner til opfyldelse af stk. 1 og første afsnit i nærværende stk., der kan indgå i EU-programmer.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de ansvarlige for gennemførelsen af dette direktiv får adgang til vejledning og uddannelse. Vejledningen og uddannelsen skal omhandle betydningen af at forbedre den energimæssige ydeevne og gøre det muligt at overveje den optimale kombination af forbedringer af energieffektiviteten, anvendelse af energi fra vedvarende energikilder og anvendelse af fjernvarme og -køling i forbindelse med planlægning, udformning, opbygning og renovering af industri- eller boligområder.

4. Med henblik på at bistå medlemsstaterne i deres oplysnings- og bevidstgørelsesarbejde opfordres Kommissionen til

løbende at forbedre sine oplysningstjenester, navnlig det websted, der er blevet oprettet som en europæisk portal for energieffektivitet i bygninger, og hvis målgruppe er borgerne, fagfolk og myndigheder. Oplysninger, der vises på dette websted, kan indeholde links til relevante EU-regler samt nationale, regionale og lokale regler, links til EUROPA-websteder, der viser de nationale handlingsplaner for energieffektivitet, links til de finansielle instrumenter, der er til rådighed, samt eksempler på bedste praksis på nationalt, regionalt og lokalt plan. I forbindelse med Den Europæiske Fond for Regionaludvikling skal Kommissionen videreføre og yderligere intensivere sine oplysningstjenester for at fremme brugen af de midler, der er til rådighed, ved at give interessenter, herunder nationale, regionale og lokale myndigheder, bistand og oplysninger om finansieringsmuligheder under hensyntagen til de seneste ændringer i den lovgivningsmæssige ramme.

Artikel 21

Høring

For at fremme en effektiv gennemførelse af direktivet hører medlemsstaterne de berørte interessenter, herunder lokale og regionale myndigheder, i overensstemmelse med gældende national lovgivning, og hvor det er relevant. En sådan høring er navnlig vigtig i relation til anvendelsen af artikel 9 og 20.

Artikel 22

Tilpasning af bilag I til den tekniske udvikling

Kommissionen tilpasser bilag I, punkt 3 og 4, til den tekniske udvikling ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 23, 24 og 25.

Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 22, i en periode på fem år fra den 8. juli 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af tilsvarende varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 24.

2. Med forbehold af den i artikel 5, stk. 1, omhandlede frist tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage de i artikel 5 omhandlede delegerede retsakter indtil den 30. juni 2012.

3. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af betingelserne i artikel 24 og 25.

Artikel 24

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 5 og 22 omhandlede delegation af beføjelser kan tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der eventuelt vil kunne tilbagekaldes, samt den mulige begrundelse herfor.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 25

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på to måneder fra meddelelsen.

Fristen forlænges med to måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelser.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

Artikel 26

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 27

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelse heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 9. januar 2013 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 28

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 9. juli 2012 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktivs artikel 2-18 og artikel 20 og 27.

For så vidt angår artikel 2, 3, 9, 11, 12, 13, 17, 18, 20 og 27, anvender de disse bestemmelser senest fra den 9. januar 2013.

For så vidt angår artikel 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15 og 16, anvender de disse bestemmelser på bygninger, der anvendes af offentlige myndigheder, senest fra den 9. januar 2013 og på andre bygninger senest fra den 9. juli 2013.

De kan udskyde anvendelsen af artikel 12, stk. 1 og 2, på enkelte bygningsenheder, der udlejes, indtil den 31. december 2015. Dette må dog ikke medføre, at der udstedes færre attester, end hvad der ville have været tilfældet ved anvendelse af direktiv 2002/91/EF i den pågældende medlemsstat.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til direktiv 2002/91/EF, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 29

Ophævelse

Direktiv 2002/91/EF, som ændret ved den forordning, der er anført i bilag IV, del A, ophæves hermed med virkning fra den 1. februar 2012, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til den i bilag IV, del B, angivne frist for gennemførelse af direktivet i national ret.

Henvisninger til direktiv 2002/91/EF gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 30

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 31

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 19. maj 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

D. LÓPEZ GARRIDO

Formand

BILAG I

**Fælles generelle rammebestemmelser for beregning af bygningers energimæssige ydeevne
(jf. artikel 3)**

1. En bygningens energimæssige ydeevne bestemmes ud fra den beregnede eller målte mængde energi, der årligt forbruges for at opfylde de forskellige behov, som er forbundet med typisk brug af bygningen, og afspejler behovene for energi til opvarmning køling (energi, der medgår til at undgå overopvarmning) for at opretholde de planlagte temperaturforhold i bygningen, og behovet for varmt brugsvand.
2. En bygningens energimæssige ydeevne skal udtrykkes gennemskueligt, og skal omfatte en indikator for energimæssig ydeevne og en talindikator for forbrug af primærenergi baseret på primærenergifaktorer pr. energibærer, der kan baseres på nationale eller regionale årlige vægtede gennemsnit eller en specifik værdi for lokal produktion.

Metoden til beregning af bygningers energimæssige ydeevne bør tage hensyn til europæiske standarder, og skal stemme overens med den relevante EU-lovgivning, herunder direktiv 2009/28/EF.

3. Metoden fastlægges under hensyntagen til mindst følgende forhold:
 - a) følgende faktiske termiske egenskaber ved bygningen, inklusive dens indre skillevægge
 - i) varmekapacitet
 - ii) isolering
 - iii) passiv opvarmning
 - iv) kølende bygningsdele, og
 - v) kuldebroer
 - b) opvarmningsanlæg og varmtvandsforsyning, herunder deres varmeisoleringskarakteristika
 - c) klimaanlæg
 - d) naturlig og mekanisk ventilation, herunder eventuelt lufttæthed
 - e) indbygget belysningsinstallation (hovedsagelig uden for boligsektoren)
 - f) bygningens udformning, placering og orientering, herunder udeklima
 - g) passive solenergisystemer og solafskærmning
 - h) indeklima, herunder det projekterede indeklima
 - i) interne laster.
4. I beregningen tages der, hvor det er relevant, hensyn til den positive virkning af følgende forhold:
 - a) den lokale soleksponering, aktive solenergisystemer og andre opvarmnings- og elforsyningssystemer, der bygger på energi fra vedvarende energikilder
 - b) elektricitet fremstillet på kraftvarmeanlæg
 - c) fjernvarme- eller gruppeopvarmningsanlæg og fjern- eller gruppekøleanlæg
 - d) dagslysindfald.

5. I forbindelse med beregningen bør bygninger på passende vis opdeles i følgende kategorier:

- a) forskellige typer af enfamiliehuse
 - b) lejlighedskomplekser
 - c) kontorer
 - d) uddannelsesbygninger
 - e) sygehuse
 - f) hoteller og restauranter
 - g) idrætsanlæg
 - h) engros- og detailhandelsbygninger
 - i) andre typer af energiforbrugende bygninger.
-

BILAG II

Systemer for uvildig kontrol med energiattester og eftersynsrapporter

1. De kompetente myndigheder eller de organer, til hvem de kompetente myndigheder har uddelegeret ansvaret for at gennemføre systemet for uvildig kontrol, udtager en stikprøve på mindst en statistisk signifikant procentdel af alle årligt udstedte energiattester og kontrollerer disse attester.

Kontrollen udføres på grundlag af en af de nedenfor angivne muligheder eller tilsvarende foranstaltninger:

- a) validitetskontrol af de inddata for bygningen, der er anvendt ved udstedelsen af energiattesten, og af de resultater, der er oplyst i attesten
 - b) kontrol af inddataene og kontrol af resultaterne i energiattesten, inklusive anbefalingerne
 - c) fuld kontrol af de inddata for bygningen, der er anvendt ved udstedelsen af energiattesten, fuld kontrol af de resultater, der er oplyst i attesten, inklusive anbefalingerne, og om muligt fysisk inspektion af bygningerne for at kontrollere overensstemmelsen mellem de specifikationer, der er anført i energiattesten, og den bygning, attesten er udstedt for.
2. De kompetente myndigheder eller de organer, til hvem de kompetente myndigheder har uddelegeret ansvaret for at gennemføre systemet for uvildig kontrol, udtager en stikprøve på mindst en statistisk signifikant procentdel af alle årligt udstedte eftersynsrapporter og kontrollerer disse rapporter.

BILAG III

Ramme for en sammenligningsmetode til beregning af det omkostningsoptimale niveau for krav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne

Rammen for sammenligningsmetoden skal sætte medlemsstaterne i stand til at konstatere bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne og de økonomiske aspekter af de foranstaltninger, der har tilknytning til den energimæssige ydeevne, og forbinde dem med henblik på at beregne det omkostningsoptimale niveau.

Rammen for sammenligningsmetoden ledsages af retningslinjer for, hvordan denne ramme anvendes til beregning af omkostningsoptimale niveauer for ydeevnen.

Rammen for sammenligningsmetoden gør det muligt at tage hensyn til forbrugsmønstre, udeklima, investeringsomkostninger, bygningskategori, vedligeholdelses- og driftsomkostninger (inkl. energiomkostninger og besparelser), eventuelle indtægter fra produceret energi og eventuelle bortskaffelsesomkostninger. Den bør være baseret på relevante europæiske standarder med tilknytning til dette direktiv.

Kommissionen fremlægger også

- retningslinjer vedrørende rammen for sammenligningsmetoden; disse retningslinjer skal sætte medlemsstaterne i stand til at tage de nedenfor anførte skridt
- oplysninger om den anslåede udvikling i energipriserne på lang sigt.

For så vidt angår medlemsstaternes anvendelse af rammen for sammenligningsmetoden fastsættes de almindelige vilkår, udtrykt i parametre, af medlemsstaterne.

Rammen for sammenligningsmetoden kræver, at medlemsstaterne:

- definerer referencebygninger, der er kendetegnet ved og repræsentative for deres funktionalitet og geografiske placering, herunder indendørs og udendørs klimaforhold. Referencebygningerne omfatter både nye og allerede eksisterende bygninger i og uden for boligsektoren
- definerer energieffektivitetsforanstaltninger, der skal vurderes for referencebygningerne. Det kan være foranstaltninger vedrørende enkelte bygninger som helhed, enkelte bygningsdele eller en kombination af bygningsdele
- vurderer referencebygningernes slut- og primærenergiforbrug og vurderer referencebygningerne efter gennemførelse af de definerede energieffektivitetsforanstaltninger
- beregner omkostningerne (dvs. nettoværdien) til energieffektivitetsforanstaltningerne (jf. andet led) i løbet af den forventede økonomiske livscyklus for referencebygningerne (jf. første led) ved at anvende sammenligningsmetodens principper.

Medlemsstaterne vurderer omkostningseffektiviteten af forskellige niveauer af mindstekrav til energimæssig ydeevne ved at beregne omkostningerne til energieffektivitetsforanstaltningerne i løbet af den forventede økonomiske livscyklus. Det giver mulighed for at bestemme de omkostningsoptimale niveauer for krav til energimæssig ydeevne.

—

BILAG IV

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer

(jf. artikel 29)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF
(EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)
nr. 1137/2008 (EUT L 311 af 21.11.2008, s. 1.)

Kun bilagets punkt 9.9

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret og anvendelse

(jf. artikel 29)

Direktiv	Frist for gennemførelse	Anvendelsesdato
2002/91/EF	4. januar 2006	4. januar 2009 for så vidt angår artikel 7, 8 og 9

BILAG V

Sammenligningstabel

Direktiv 2002/91/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, nr. 1)	Artikel 2, nr. 1)
—	Artikel 2, nr. 2) og 3)
Artikel 2, nr. 2)	Artikel 2, nr. 4), og bilag I
—	Artikel 2, nr. 5), 6), 7), 8), 9), 10) og 11)
Artikel 2, nr. 3)	Artikel 2, nr. 12)
Artikel 2, nr. 4)	Artikel 2, nr. 13)
—	Artikel 2, nr. 14)
Artikel 2, nr. 5)	Artikel 2, nr. 15)
Artikel 2, nr. 6)	Artikel 2, nr. 16)
Artikel 2, nr. 7)	Artikel 2, nr. 17)
Artikel 2, nr. 8)	Artikel 2, nr. 18)
—	Artikel 2, nr. 19)
Artikel 3	Artikel 3 og bilag I
Artikel 4, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	—
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 2
—	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6, stk. 1
—	Artikel 6, stk. 2 og 3
Artikel 6	Artikel 7
—	Artikel 8, 9 og 10
Artikel 7, stk. 1, første afsnit	Artikel 11, stk. 8 og artikel 12, stk. 2
Artikel 7, stk. 1, andet afsnit	Artikel 11, stk. 6
Artikel 7, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 12, stk. 6
Artikel 7, stk. 2	Artikel 11, stk. 1 og 2
—	Artikel 11, stk. 3, 4, 5, 7 og 9
—	Artikel 12, stk. 1, 3, 4, 5 og 7
Artikel 7, stk. 3	Artikel 13, stk. 1 og 3
—	Artikel 13, stk. 2
Artikel 8, litra a)	Artikel 14, stk. 1 og 3
—	Artikel 14, stk. 2
Artikel 8, litra b)	Artikel 14, stk. 4
—	Artikel 14, stk. 5
Artikel 9	Artikel 15, stk. 1

Direktiv 2002/91/EF	Nærværende direktiv
—	Artikel 15, stk. 2, 3, 4 og 5
—	Artikel 16
Artikel 10	Artikel 17
—	Artikel 18
Artikel 11, indledning	Artikel 19
Artikel 11, litra a) og b)	—
Artikel 12	Artikel 20, stk. 1, og artikel 20, stk. 2, andet afsnit
—	Artikel 20, stk. 2, første afsnit, og artikel 20, stk. 3 og 4
—	Artikel 21
Artikel 13	Artikel 22
—	Artikel 23, 24 og 25
Artikel 14, stk. 1	Artikel 26, stk. 1
Artikel 14, stk. 2 og 3	—
—	Artikel 26, stk. 2
—	Artikel 27
Artikel 15, stk. 1	Artikel 28
Artikel 15, stk. 2	—
—	Artikel 29
Artikel 16	Artikel 30
Artikel 17	Artikel 31
Bilag	Bilag I
—	Bilag II-V

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

